

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere
Dato: 29. april 2008

Talepapirer fra Europaudvalgets høring den 23. april 2008 om Kommissionens politikstrategi for 2009

I forlængelse af Europaudvalgets høring den 23. april 2008 om Kommissionens politikstrategi omdeles hermed talepapirer fra oplægsholderne – udenrigsminister Per Stig Møller og kommissær Mariann Fischer Boel. Der gøres opmærksom på, at det talte ord gælder.

Høringen kan ligeledes ses (eller genses) på EU-Oplysningens hjemmeside: <http://euo.dk/nyheder/euidag/2008/april/politikstrategi/>.

Med venlig hilsen

Asger Hallberg Borg
Udvalgssekretær

NOTITS

Udenrigsministeriet
Nordgruppen

Til:	Udenrigsministeren	J.nr.:	400.A.5-2
CC:		Bilag:	
Fra:	EUP	Dato:	16. april 2008
Emne:	Udenrigsministerens indlæg ifm. høring i Folketingets Europaudvalg om Kommissionens politikstrategi for 2009.		

”Det talte ord gælder”

Tak til Europaudvalget for invitationen til denne høring, som jo er gået hen og blevet en hel tradition. Og også en vigtig tradition – der giver mulighed for en god og åben debat om de emner og politikområder, som Kommissionen vil fokusere på i det næstkommende år. Det synes jeg bidrager til at bringe realiteterne i Bruxelles tættere på den danske virkelighed.

Jeg vil derfor også rette en tak til landbrugskommissær Mariann Fischer Boel, der som tidligere år har taget turen fra Bruxelles for at deltage.

Høringen understreger den vigtige rolle, som de nationale parlamenter spiller i EU-arbejdet. Men jeg synes også, at det sender et stærkt signal om åbenhed og lydhørhed, at Kommissionen selv er med til at præsentere sin egen strategi for arbejdet i 2009 og indgå i en debat herom.

Den strategiproces, som Kommissionen årligt iværksætter, skal lede frem til et færdigt arbejdsprogram i efteråret. Processen bidrager til at sikre en kontinuitet og en sammenhæng i EU's arbejde, som jeg tror, er meget vigtig.

Mariann Fischer Boel vil sikkert kunne sige mere om det, men det har næppe været lige til at lave den strategi, der nu ligger på bordet. For 2009 bliver et skelsættende år i EU. Lissabon-traktaten, som jeg håber vi fra dansk side vil kunne afslutte ratifikationen af i morgen, betyder nemlig, at vi fra 1. januar 2009 vil stå med ændrede europæiske institutioner og beslutningsprocedurer – dvs. en ændring i selve den ramme inden for hvilken strategien skal føres ud i livet. Konkret betyder traktaten bl.a., at Europa-Parlamentet får mere at skulle have sagt. Også de nationale parlamenters indflydelse styrkes. De vil systematisk blive hørt ved fremsættelsen af ethvert lovforslag fra Kommissionen. Og de vil ikke mindst få mulighed for at trække i håndbremsen.

Dertil kommer en række nye embeder – særligt tænker jeg på en ny valgt formand for Det Europæiske Råd, der på overordnet plan vil kunne præge rammebetingelserne og tegne retningen for de andre aktører i Bruxelles. Jeg tænker også på den nye højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik, der bistået af den nye Fælles Udenrigstjeneste vil skulle agere spydspids i en styrket fælles udenrigspolitik.

Og så kommer oven i hatten de væsentlige ændringer, der følger naturligt af EU-kalenderen. I juni skal vi vælge et nyt Europa-Parlament. Og i november træder en ny Kommission til, hvor vi forinden skal igennem den vigtige og nødvendige godkendelsesprocedure i Europa-Parlamentet.

Det er med andre ord ikke ligefrem en stabil ramme, som den politiske strategi skal realiseres inden for.

I regeringen synes vi, at det – de svære betingelser til trods – er lykkedes Kommissionen at lave en god strategi, som med passende dosis rettidig omhu tegner rammen for arbejdet i 2009. Med overskrifter som ”vækst og jobskabelse”, ”klimaforandringer og et bæredygtigt Europa”, ”borgeren i centrum” flugter prioritetsområderne godt med danske præferencer – sådan som de er afspejlet i vores nye europapolitiske aftale.

Hvis jeg skal gå dybere ind i strategien, så lad mig fremhæve nogle punkter:

Der er stærke og interessante meldinger på indsatsen med at videreudvikle det indre marked og ikke mindst håndhæve det. Det sker dels som opfølgning på den evaluering, der er gennemført, dels med blik for den krise, som for tiden præger de internationale finansmarkeder. Set med danske øjne er videreudviklingen af det indre marked en af nøglerne til at opretholde det europæiske velstandsniveau i globaliseringens tidsalder. Kun ved at fortsætte med at nedlægge barriererne for vores indbyrdes samhandel og respektere de regler vi selv har sat op, kan vi fremtidssikre den økonomiske vækst, som vi bygger en stor del af vores velstand og arbejdspladser på. Og regeringen vil i samarbejde med Folketinget arbejde for, at miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse får en stærkere placering i det indre marked.

Regeringen er også stærk tilhænger af, at vi med ambitiøse politikker inden for forskning og udvikling og innovation får taget endnu et skridt i den nødvendige debat om de grundlæggende prioriteter på EU-budgettet. Det er også i det lys, jeg læser strategien, og jeg byder intentionerne om en uddybning og en udvidelse af det Europæiske Forskningsrum velkommen. I samme boldgade støtter vi fra regeringen også op om initiativer, som særligt skal stimulere de små og mellemstore virksomheders lyst og muligheder for at kaste sig ud i investeringer i innovation og udvikling af nye produkter.

Et ord, der går igen i strategien – og som jeg er glad for – er bæredygtighed. Set med danske øjne, er det ikke uden betydning, at bæredygtighed i den grad går igen i strategien.

Det handler om bæredygtighed i de økonomiske og sociale reformer, som iværksættes under den relancerede Lissabon-strategi for vækst og beskæftigelse. Det handler om bæredygtighed inden for EU's forbrugerpolitikker og erhvervs politikker. Og ikke mindst handler det om bæredygtighed på klima- og energiområdet, hvor vi fra dansk side har et særligt ansvar i kraft af vort værtskab for det internationale klimatopmøde i København i 2009.

Det bliver en stor udfordring på klimatopmødet at nå til enighed om en ambitiøs og global ny klimaaf tale. Og regeringen hilser det derfor velkommen, at Kommissionen vil gøre sit til, at EU kommer til at påtage sig en ledende rolle i forhandlingerne. En af forudsætningerne for en stærk EU-position i København er, at vi i EU når til enighed om klima- og energipakken, som bl.a. indeholder

ambitiøse og forpligtende CO2-reduktionsmål. Kun ved at EU viser eksemplet, kan vi fremme andre mere tilbageholdende landes vilje til at indgå en forpligtende aftale. Derfor var det også en stor opmuntring, at vi på EU-topmødet her i marts nåede til enighed om en klar tidsplan for klima- og energipakkens vedtagelse.

Lad mig også komme ind på de elementer i strategien, der relaterer sig til udenrigspolitikken. Her sidder Kommissionen som forvalter af midlerne inden for udviklingspolitikken og naboskabspolitikken i en central rolle. Med sin pengekasse og sine mange aktiviteter bidrager Kommissionen til at understøtte de udenrigspolitiske prioriteter, der fastlægges i Rådet. Regeringen hilser i den forbindelse velkommen, at støtten til Kosovo vil modsvare vores langsigtede forpligtelser, og at det store engagement i Mellemøsten vil blive videreført i en form, som med udgangspunkt i Annapolis-konferencen vil fastholde EU's fokus på den langsigtede reformdagsorden. Skal et handlekraftigt Europa gøre en forskel på den globale scene, handler det om at bringe alle vores instrumenter i spil for at bidrage konkret til stabiliseringen af situationen. Det handler om at bidrage til en bedring af de berørte befolkningers hverdag og fremtidsperspektiver. Og også ad den vej skabe grundlaget for varige politiske løsninger. EU har længe formået at spille en betydningsfuld rolle i en række kriseområder. Og jeg er glad for at Kommissionen også i 2009 vil spille så konstruktivt med, som den gør. Samtidig vil jeg dog nok en gang gerne understrege, at EU skal styrke sin indsats i Afghanistan.

Den tidligere svenske FN-generalsekretær Dag Hammarskjöld yndede at sige, at den længste rejse var rejsen indad. Med mere end 15 års diskussioner om egen indretning har EU's rejse også været ganske lang. Men jeg tror vi har lært heraf. Resultatet af vores 15-årige rejse er en Lissabon-traktat, hvis erklærede ambition er et mere effektivt og beslutningsdygtigt EU. Og et EU, der kan gøre sig stærkere gældende på den globale scene. Det er også en traktat, som Det Europæiske Råd har udnævnt til en "stabil og varig institutionel ramme". Som jeg læser det, en ramme der skal give os arbejdsro til at fokusere på det væsentlige: Skabe resultater til gavn for borgerne.

Og det er også det, som jeg håber, at politikstrategien for 2009 skal bidrage til at understøtte.

Tak.